

UNIVERSITY AFTER 30

Ghidul complet pentru oamenii
care muncesc în UK și vor, în
sfârșit, să studieze la facultate

Ediția 2026 · London Training College

London Training College®

Cuprins

	00	Un cuvânt de la Oana	02
	01	Despre LTC	03
	02	Sumar: ghidul în 2 minute	04
	03	CAPITOLUL 1: De ce vrei asta, de fapt	06
	04	CAPITOLUL 2: Cum funcționează, de fapt	12
	05	CAPITOLUL 3: Ce studiezi și unde te duce	16
	06	CAPITOLUL 4: Banii cât timp studiezi	20
	07	CAPITOLUL 5: Cele mai comune blocaje	24
	08	CAPITOLUL 6: Timpul și viața reală	30
	09	CAPITOLUL 7: Cum începi, pas cu pas	33
	10	CAPITOLUL 8: Întrebări pe care le pune toată lumea	36
	11	CAPITOLUL 9: Glosar și pasul următor	39

Click pe text și sari direct la capitolul dorit!

Un cuvânt de la Oana

Lucrez de nouă ani cu oameni ca tine. Oameni care **se trezesc devreme, muncesc din greu, au familie și responsabilități**, și care vin la mine cu aceeași frică în ochi și aceleași cinci sau șase întrebări. „*Oare mai are rost pentru mine?*” e prima dintre ele, aproape de fiecare dată.

Am scris ghidul ăsta ca să găsești într-un singur loc răspunsurile de bază: **cine poate studia, ce rute există, cum funcționează banii cu adevărat, cât timp îți cere și ce urmează** concret. Nu vreau să te grăbesc și nu vreau să-ți promit lucruri pe care nu le pot verifica. Vreau doar să înțelegi sistemul destul de bine încât următoarea ta decizie să fie una luată cu capul limpede, nu din frică și nici din „lasă că mă uit la anul”.

Ghidul îți arată peisajul întreg. Nu-ți poate spune singur dacă o anumită rută ți se potrivește, pentru că asta depinde de situația ta exactă. Dar când ajungi la ultima pagină, vei ști ce întrebări să pui și ce merită verificat pentru tine. Iar dacă vrei să mergi mai departe, pasul următor e mic. O discuție despre situația ta, **atât**.

Oana

Despre LTC

Suntem London Training College și facem asta de peste cincisprezece ani, dinainte să apară zeci de „agenții” peste noapte. În timpul ăsta am ghidat peste **12.000 de oameni** către o universitate din UK, cu o rată de acceptare de **peste 97%**, prin **peste 550** de programe și **15 campusuri**.

Dar cifrele astea nu spun ce facem, de fapt. Sistemul universitar britanic e complicat, birocratic și scris într-un limbaj care te descurajează din prima. Noi îl traducem într-un drum pe care un om obosit după muncă îl poate parcurge fără să se piardă și fără să facă greșeli care îl costă timp și bani. Nu te ajutăm doar „*să intri la o facultate*”. Te ajutăm să deschizi o ușă despre care majoritatea oamenilor ca tine nici nu știu că au dreptul să o deschidă.

O vei vedea peste tot în materialele noastre pe Oana, care lucrează aici **de nouă ani**. Nu e „reprezentant” și nu e vânzător. E omul care a stat de vorbă cu mii de oameni în situația ta și care știe procesul pe dinăuntru.

Nu o să-ți spunem că suntem „cei mai buni”, pentru că asta nu te ajută cu nimic. **Mai important** e să vezi cum gândim, ce verificăm și ce îți spunem inclusiv atunci când răspunsul nu e cel pe care voiai să-l auzi. Ghidul ăsta e prima dovadă. Nu-ți vinde nimic în paginile lui, îți dă informația reală, **inclusiv părțile incomode** despre care alții preferă să tacă.

Sumar: ghidul în 2 minute

Poate n-ai timp acum să citești tot. E în regulă. Dacă ai două minute, citește pagina asta, pentru că aici sunt lucrurile pe care merită să le știi înainte să-ți spui „facultatea nu mai e pentru mine”.

Vârsta nu te scoate din joc. Universitatea în UK nu e doar pentru tineri de 18 ani. Aproape un sfert dintre studenți sunt oameni maturi, care lucrează și au familie. Viorel a început la 44 de ani și azi poate spune simplu: „Nu poți munci cu cârcă toată viața.”

Nu ai nevoie neapărat de o diplomă britanică, nici măcar de Bac. Există mai multe rute de intrare, în funcție de ce ai făcut până acum. Întrebarea nu e „am toate actele perfecte?”, ci „care e ruta mea?”.

Poți începe fără să scoți taxa din buzunar. Dacă ești eligibil, un împrumut de la stat acoperă taxa și merge direct la universitate. Nu trebuie să vii cu aproape 10.000 de lire puse deoparte.

Student Finance nu se rambursează ca un credit bancar. Plătești 9% doar din ce câștigi peste 25.000 de lire pe an. Sub prag plătești zero, iar dacă nu ajungi niciodată acolo, nu dai nimic și datoria se șterge după 40 de ani.

Sumar: ghidul în 2 minute

La capăt nu e doar o diplomă. Un asistent medical intră în NHS de la aproximativ 31.000 de lire pe an.

Diferența pe viață între cineva cu diplomă și cineva fără, în UK, e estimată la sute de mii de lire.

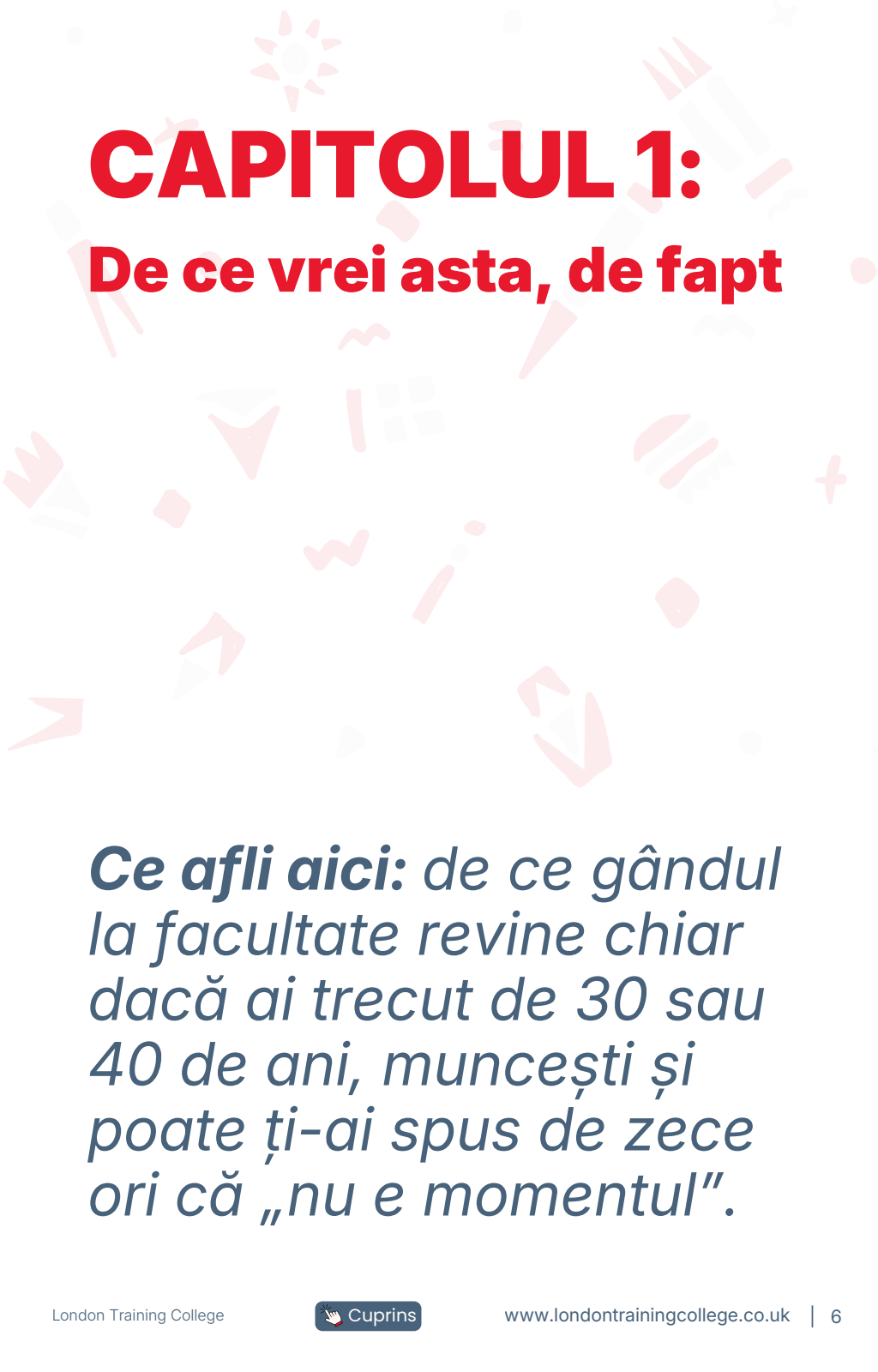
Facultatea încapă lângă job. Multe programe cer în jur de două zile pe săptămână, iar mai bine de două treimi dintre studenți lucrează în paralel.

Da, ai auzit de scandalul cu împrumuturile. Îți explicăm exact ce s-a întâmplat și de ce studiul real, la o universitate reală, e opusul acelei fraude.

Sistemul se schimbă din 2027. Cine începe cursul înainte de 1 ianuarie 2027 rămâne pe regulile de azi toată facultatea.

Traseul tău exact nu poate fi ghicit dintr-o pagină pe internet. Depinde de studiile, experiența și situația ta. Îl afli printr-o discuție scurtă, fără să plătești nimic.

Dacă ai citit doar atât, ai citit deja lucrurile care contează. Restul ghidului e detaliul care te ajută să acționezi cu încredere.

CAPITOLUL 1:

De ce vrei asta, de fapt

Ce afli aici: de ce gândul la facultate revine chiar dacă ai trecut de 30 sau 40 de ani, muncești și poate ți-ai spus de zece ori că „nu e momentul”.

E cinci și ceva dimineața și afară e încă întuneric. Îți faci cafeaua repede, îți iei geaca și pleci, poate spre șantier, poate spre depozit, poate spre un hotel, un restaurant, un van de delivery sau un job de cleaning. La început nici nu te mai gândești, faci ce e de făcut, la fel ca ieri și probabil la fel ca mâine.

Numai că, **după o anumită vârstă, corpul începe să simtă fiecare noapte nedormită și fiecare an de efort fizic.** Te doare spatele, te dor genunchii, te dor mâinile, și oboseala nu mai dispare după o noapte de somn. La 25 de ani puteai să dormi cinci ore și să o iei de la capăt. La 40 începi să simți fiecare an. Viorel, unul dintre oamenii care au trecut prin procesul nostru, a spus-o mai simplu decât am putea noi: *„Nu poți munci cu cârcă toată viața.”*

Nu e nicio rușine în munca asta. Din ea ți-ai plătit chiria, poate ai crescut copii, poate ai trimis bani acasă și ți-ai construit o viață în UK. Dar din când în când apare o întrebare pe care nu prea ai chef s-o auzi: *„Eu până la ce vârstă mai pot face asta?”*

Vine când vezi pe cineva mai tânăr cu un job mai bun, sau un om care nu pare mai deștept ca tine dar are alt program și alt salariu, și îți trece prin cap „puteam și eu”. Iar imediat după, dacă ești sincer, vine și „poate încă pot”.

De aici începe, de fapt, discuția despre facultate. **Nu de la o diplomă pusă pe perete și nici de la ce universitate alegi**, ci de la o singură întrebare: dacă nu schimbi nimic, vrei ca următorii zece ani să arate ca ultimii zece?

Dacă răspunsul tău e da, e perfect în regulă. Dar dacă ai simțit un nod citind întrebarea asta, atunci probabil nu facultatea te atrage în primul rând, ci ce ar putea exista după ea.

Un job mai bun, mai multă stabilitate, mai puțină muncă fizică, un salariu care crește odată cu experiența ta, nu doar cu numărul de ore. Și, poate, sentimentul că nu ai venit în UK doar ca să supraviețuiești de la un salariu la altul.

Fricile pe care nu prea ai chef să le spui nimănui

Înainte să mergem mai departe, hai să le punem pe masă, pentru că toată lumea le are și nimeni nu le spune cu voce tare.

„Sunt prea bătrân, am pierdut trenul.” E cea mai comună, și e falsă. Aproape un sfert dintre studenții din UK sunt oameni maturi. La 44 de ani ai ceva ce un puști de 19 ani nu are, știi cum arată munca adevărată și știi exact de ce vrei o schimbare. În sala de curs nu se uită nimeni ciudat la tine. Dacă e ceva, colegii mai tineri te ascultă.

„Cine mă cred eu să mă apuc acum de facultate?” E frica de a nu-ți fi locul acolo. Numai că universitatea nu mai e ce ai în minte din adolescență. E plină de oameni care lucrează, au familii și au început târziu, exact ca tine.

„Engleza mea cam scârțâie.” O auzim des, și aproape mereu de la oameni care se descurcă bine în engleză la muncă în fiecare zi. Engleza de zi cu zi e adesea un punct de plecare bun. Revenim la asta pe larg mai încolo.

„Și dacă nu reușesc?” E frica de a te face de râs. Dar tot sprijinul e construit exact pentru cineva care nu a mai stat pe băncile școlii de mult, tocmai ca să nu te lase singur în fața procesului.

„N-am voie să cheltui timp și bani pe mine.” Mai ales dacă ai copii, vinovăția asta e reală. Numai că nu e o cheltuială pe tine. E o investiție în ce le poți oferi alor tăi de acum înainte.

„Și dacă e o combinație?” Ai tot dreptul să fii suspicios, mai ales după titlurile din presă. De asta i-am dedicat un capitol întreg celui de-al doilea gând, „cum funcționează, de fapt”, unde îți punem cărțile pe masă.

Și mai e una, cea mai periculoasă dintre toate, pentru că nu sună a frică, sună a amânare rezonabilă: „lasă că fac la anul”.

Problema nu e că amâni o dată. Problema e că „la anul” devine un reflex, trece un an, apoi încă unul, copiii cresc și tot nu e momentul.

Costul real nu e că nu ai făcut facultatea. E că **peste cinci ani ești în exact același loc**, cu aceleași dureri de spate și cu același gând care revine.

Nu diploma îți schimbă viața, ci usa pe care ți-o deschide

Ca să fim concreți, hai să vorbim despre ce e după. În nursing, un asistent medical intră în NHS pe Banda 5, de la **aproximativ 31.000 de lire pe an, și urcă spre 37.800**, cu program, concediu și condiții pe care un depozit rareori ți le dă. În teaching, un profesor pornește de la circa 31.650 de lire și ajunge spre 38.700 în Londra. În IT, project management sau business, după câțiva ani treci ușor de 40.000. Iar dincolo de salariul de start, cercetările arată că diferența pe viață între cineva cu diplomă și cineva fără, în UK, se măsoară în sute de mii de lire.

Pune cifrele astea lângă viața ta de acum. Nu ca reproș, ci ca oglindă.

Și mai e un motiv, pe care mulți oameni nu-l spun, dar care cântărește cel mai greu. Copilul tău nu ascultă doar ce-i spui. Se uită la ce faci. Una dintre mamele care au trecut prin proces ne-a povestit cum, la ceremonia ei de absolvire, copilul a spus singur, fără să-l întrebe nimeni, că o să facă și el liceu, colegiu, facultate și master. Țasta e exemplul pe care îl lași atunci când vrei o viață mai bună și te apuci de treabă.

Pasul tău mic: nu trebuie să te convingă nimeni de nimic acum. Citește mai departe și, la final, dacă vrei, află ce variante ai tu concret.

CAPITOLUL 2:

Cum funcționează, de fapt

*Ce afli aici: de unde vin
banii, de ce e gratis
pentru tine, și adevărul
despre scandalul
din presă.*

Cea mai firească întrebare, dacă ești un om cu capul pe umeri, e asta: *„dacă pentru mine e gratis, voi de unde câștigați?”* Hai să-ți răspundem direct, pentru că de aici pornește orice încredere.

Sunt două fluxuri de bani complet separate. Primul e taxa facultății, care e acoperită de un împrumut de la stat și merge direct de la Student Finance la universitate.

Tu nu vezi banii ăștia și nu-i atingi. Al doilea flux suntem noi. LTC e plătit de universitate, separat, din bugetul ei de recrutare, după ce te-ai înscris cu succes. Universitățile din UK au nevoie disperată de studenți, multe sunt pe pierdere, și de asta plătesc pe cineva care le aduce oameni potriviți. *„Gratuit pentru tine”* nu înseamnă că nimeni nu plătește serviciul. Înseamnă că plata e între universitate și agenție, nu între tine și noi.

Da, scandalul a existat, și merită să știi exact ce s-a întâmplat

Probabil ai văzut titlurile. „*Români, fraudă de sute de milioane cu împrumuturile de studii.*” Nu o să ne prefacem că nu există, pentru că meriți să înțelegi exact despre ce e vorba.

Ce s-a întâmplat, pe scurt și pe fapte, e că unele colegii-satelit, numite în engleză „franchised providers”, înscriau oameni care nu aveau nicio intenție să studieze. Aceștia luau împrumutul, nu se prezentau la cursuri și dispăreau. Presa a ajuns să le poreclească „bancomate”. National Audit Office a documentat fraudă în 2024, o investigație amplă a apărut în 2025, iar ministra Educației a numit-o unul dintre cele mai mari scandaluri financiare din istoria sectorului universitar.

Și da, românii au apărut mult în poveste. Numărul cererilor de împrumut **de la cetățeni români a sărit de la vreo 5.000 pe an la peste 80.000 în opt ani**, iar la unele dintre aceste colegii jumătate dintre aplicanți erau români. De aceea comunitatea are, pe bună dreptate, frică. Nu e paranoia ta. E un lucru real, despre care s-a scris.

Dar aici trebuie separate două lumi complet diferite. Frauda aceea era despre studenți-fantomă la niște providere care nu erau înregistrate cum trebuie. Studiul real, la o universitate reală și înregistrată, unde chiar mergi la cursuri și îți iei o diplomă recunoscută, e exact opusul, și e fix lucrul pentru care a fost construit sistemul de finanțare.

Unde intră LTC în toate astea? Noi lucrăm cu universități reale, trimitem oameni care chiar studiază și termină, și verificăm din față eligibilitatea, actele și engleza fiecăruia. Verificarea asta e chiar antidotul la tiparul de fraudă. Și, ca să fim foarte clari, dacă cineva îți promite bani de împrumut ca să te înscrii la un curs la care nu ai de gând să mergi, fugi. Aia e fraudă, iar tu ai fi cel obligat prin lege să dai banii înapoi.

Ți-am spus toate astea în loc să le ascundem dintr-un motiv simplu. **Un intermediar dubios nu ți-ar pomeni niciodată de scandal.** Noi ți-l punem pe masă, pentru că nu avem ce ascunde și pentru că vrem să judeci pe cineva după cum gândește, nu după cum sună într-o reclamă. Un om care te vrea client pe termen lung **îți spune și părțile incomode.** Unul care te vrea o singură dată, nu.

Pasul tău mic:

Când evaluezi pe oricine îți spune că te poate ajuta, uită-te la ce verifică și la ce recunoaște deschis, nu la ce promite.

CAPITOLUL 3:

Ce studiezi și unde te duce

Ce afli aici: ce poți studia, ce ușă îți deschide fiecare direcție, și cum alegi fără să te iei după alții.

Nu trebuie să sari direct la cuvântul „facultate”, care poate suna intimidant. Gândește-te mai degrabă la o scară, cu trepte pe care urci una câte una, în ritmul tău.

Prima e Level 3, treapta de pregătire care te poate duce în învățământul superior, unde intră Access to HE și A-levels. Urmează Level 4 și Level 5, primii pași de higher education, care includ calificări ca HNC, HND sau Foundation Degree. Level 6 este nivelul de licență, Bachelor's Degree, iar Level 7 este masterul. **Vestea bună e că nu trebuie să știi astăzi până unde vrei să urci.** Trebuie doar să știi de pe ce treaptă pornești, iar asta se verifică.

Nu alege un curs, alege ușa pe care vrei să ți-o deschidă

Domeniile care contează cel mai mult pentru oamenii ca tine sunt cele care duc undeva concret. În **nursing și health & social care**, cererea e uriașă, iar un asistent medical intră în NHS de la aproximativ 31.000 de lire, cu stabilitate reală. În **business și management** deschizi roluri de coordonare, cu salarii care cresc rapid cu experiența. În **IT** ajungi la peste 40.000 după câțiva ani, cu muncă la birou și cerere mare pe piață. **Project management** e un rol foarte căutat, care se potrivește mai ales dacă vii din construcții sau logistică, pentru că știi deja cum arată un proiect pe teren. **Teaching** are sens pentru cei care vor să fie un model, cu un start în jur de 31.650 de lire. Iar **construction management** sau **engineering** sunt drumul firesc pentru cineva din construcții care vrea să treacă de la execuție la coordonare.

Ideea importantă e că facultatea bună nu te obligă întotdeauna să iei totul de la zero. Dacă ai deja experiență sau studii parțiale, de multe ori le poți folosi, nu le arunci. **Anii tăi de muncă nu dispar** în momentul în care intri pe băncile școlii, dimpotrivă, adesea contează.

Ce înseamnă facultatea în viața ta reală

Formatul contează la fel de mult ca domeniul, mai ales dacă muncești. **Full-time** înseamnă un program mai încărcat, aproape de o normă. Part-time e construit special ca să încapă lângă un job, iar reperul pentru multe programe e undeva în jur de două zile pe săptămână. **Poți studia la clasă, complet online, sau în format blended**, care combină cele două. Nu presupune că toate cursurile se livrează la fel, pentru că, pentru un om care lucrează, diferența asta e uneori mai importantă decât materia în sine.

Și mai e o alegere care nu ține doar de distanță, Londra sau în afara ei. Locul în care studiezi îți influențează costurile de trai și, în anumite situații, nivelul sprijinului pentru întreținere. **E o decizie de buget**, nu doar de transport.

Cum alegi, în cele din urmă? Nu pentru că „și-a făcut și prietenul meu”. Începe cu patru întrebări simple. Ce pot face câțiva ani fără să urăsc fiecare zi? Cum vreau să arate viața mea după? Ce am deja în mână și aș putea folosi? Și ce ușă vreau să pot deschide la final? Alege direcția care are sens pentru traseul tău, nu cursul de care a auzit altcineva.

CAPITOLUL 4:

Banii cât timp studiezi

Ce afli aici: cele trei lucruri pe care oamenii le confundă, cum arată rambursarea cu adevărat, și o regulă pe care puțini o știu.

Sunt trei lucruri diferite aici, și dacă le amesteci, totul pare suspect. Primul e taxa facultății, plătită de Student Finance direct universității. Al doilea e sprijinul pentru trai, care poate ajunge la tine. Al treilea e comisionul LTC, plătit separat de universitate. **Odată ce le vezi ca fiind trei fluxuri distincte, imaginea devine simplă și nimic nu mai pare ascuns.**

Împrumuturile la care te-ai putea califica sunt două. Tuition Fee Loan acoperă taxa, în jur de 9.790 de lire pe an pentru 2026/27, și merge direct la universitate, nu-l vezi niciodată. Maintenance Loan e pentru viața de zi cu zi, în Londra ajunge la aproximativ 13.500 de lire pe an, vine în trei tranșe și variază după situația ta. Nu e o sumă garantată și nu e un salariu lunar, așa că e bine să o împarți cu cap între chirie, transport și mâncare pe toate lunile, inclusiv cele dintre tranșe.

De ce Student Finance nu se comportă ca un credit bancar

Aici stă frica cea mare, „în câțiva ani ajung dator cu zeci de mii de lire”. Pe hârtie, suma împrumutată chiar poate fi mare. În realitate, felul în care o dai înapoi nu are nimic de-a face cu un credit bancar.

Rambursarea e legată de venit. **Plătești 9% doar din partea de salariu care depășește 25.000 de lire pe an, nu din tot salariul.** Dacă la un moment dat câștigi 30.000 pe an, dai înapoi în jur de 37 de lire și jumătate pe lună. La 50.000 pe an ajungi pe la 187 de lire pe lună. Sub 25.000 plătești zero, pur și simplu.

Da, există și dobândă, e corect să o spunem direct, iar ea e legată de inflație, în jur de 3,2% acum, cu o creștere spre 4,1% din septembrie 2026. Iar după 40 de ani, orice a mai rămas din datorie se șterge. Nu transforma asta în „nu contează datoria”, pentru că nu asta spunem. Spunem doar că sistemul e construit ca să nu te sufoce.

Sunt câteva întrebări pe care oamenii le pun de obicei abia după ce s-au înscris, și e mai bine să le știi de pe acum.

Dacă abandonezi, împrumutul folosit până atunci nu dispăre, dar îl dai înapoi pe aceleași reguli, adică doar dacă și cât depășești pragul.

Dacă nu câștigi niciodată mult, nu plătești nimic și datoria oricum se șterge la final. Iar în privința creditului, Student Finance nu funcționează ca un împrumut obișnuit și nu apare la fel în evaluarea unei ipoteci, deși e bine să verifici detaliile la momentul potrivit.

O regulă foarte bună, dacă ai nevoie de anul de pregătire

Poate îți spui „sună bine, dar eu nici măcar nu pot intra direct la facultate”. Dacă intri prin Access to HE, adică anul de pregătire pentru adulți, acesta se plătește tot cu un împrumut, numit **Advanced Learner Loan**.

Partea pe care puțini o știu e că împrumutul ăsta se șterge complet dacă mergi mai departe și termini facultatea. Cu alte cuvinte, anul de pregătire ajunge să fie gratuit dacă duci lucrurile până la capăt. E una dintre cele mai bune reguli din tot sistemul, și aproape nimeni nu ți-o spune.

CAPITOLUL 5:

Cele mai comune blocaje

Ce afli aici: pe rând, lucrurile care îi fac pe oameni să amâne sau să renunțe, și ce e adevărat despre fiecare.

„Poate cineva ca mine?”

Vârsta nu are o limită de sus care să te scoată automat din joc. Contează mai mult de unde pornești și încotro vrei să mergi decât câți ani ai pe buletin.

Statutul de rezidență intră și el în discuție, iar aici lucrurile depind de detalii. **Cu Settled Status** și trei ani de rezidență în UK, de regulă se discută despre taxă plus sprijin de întreținere. **Cu Pre-Settled Status** situația poate fi diferită, iar statutul de Migrant Worker poate schimba analiza. Sunt și rute pentru refugiați și alte forme de protecție. Nimic din toate astea nu e un verdict pe care ți-l poți da singur dintr-o pagină, dar toate merită verificate în loc să te descalifici din start.

„Nu am actele necesare”

Aici stau cele mai multe uși pe care oamenii cred că le au închise, când de fapt sunt deschise.

Dacă ai Bac din România, el nu e inutil pentru că nu e britanic. Se poate recunoaște printr-un document numit Statement of Comparability, eliberat de UK ENIC, care arată la ce nivel britanic se ridică studiile tale. Costă în jur de 60 de lire și durează două, trei săptămâni.

Dacă nu ai calificările clasice, există Access to HE, un an de pregătire gândit special pentru adulți care se întorc la studii. La final, el echivalează cu trei A-levels și îți deschide drumul spre licență. Cum spuneam, se plătește cu un împrumut care se șterge dacă termini apoi facultatea.

Dacă nu ai actele potrivite pentru intrare directă, inclusiv acte din țara de origine, Foundation Year poate fi ruta ta. E un an pregătitor care poate duce spre o licență atunci când diplomele existente nu se potrivesc cerințelor de intrare directă.

Dacă ai deja studii universitare parțiale, s-ar putea să nu trebuiască să iei totul de la capăt. Printr-un Top-Up îți poți finaliza o diplomă începută, iar ca reper se folosește adesea situația în care ai deja în jur de 240 de credite.

Și, în anumite situații, experiența ta de muncă poate conta în evaluarea rutei de acces. Nu e o regulă universală și nu înlocuiește orice calificare, dar e ceva ce merită verificat înainte să presupui că nu ai nicio opțiune.

Ca să vezi imaginea dintr-o privire, iată de la ce pornești și ce ar merita verificat:

De la ce pornești	Ce merită verificat
Bac românesc	Recunoașterea prin UK ENIC, în funcție de curs
Fără Bac sau A-levels	Access to HE sau Foundation Year
Fără acte recunoscute din țara de origine	Foundation Year
Studii parțiale sau credite	Top-Up
Experiență profesională solidă	Rute care pot lua experiența în calcul

„Nu am actele perfecte” nu e același lucru cu „nu există nicio rută”. Dar ruta nu se ghicește, se verifică.

„Engleza mea cam scârțâie”

Ce nivel îți trebuie, de fapt? De regulă, undeva în jurul unui IELTS 6.0 sau testul propriu al universității, dar cerințele diferă de la program la program. Pentru tine, asta înseamnă că engleza pe care o folosești zilnic la muncă e adesea un punct de plecare bun, chiar dacă nu e automat suficientă pentru orice curs.

Nivelul se dovedește prin teste sau evaluări, iar care anume se aplică se stabilește după ce știi programul și universitatea. Dacă ești sub nivel, nu e capăt de drum, pentru că LTC include sesiuni de engleză în proces, fără taxă. Ideea nu e „e destul oricum”, ci că afli exact unde ești și ce ai de recuperat.

Merită să observi o legătură cu scandalul de mai devreme. Acolo se acceptau capturi de ecran de la aplicații de învățat limbi ca dovadă de engleză, tocmai pentru că nimănui nu-i păsa dacă studentul chiar poate urma cursul.

La o universitate reală, engleza contează cu adevărat, și e bine că e așa, pentru că e pentru binele tău.

La ce să fii atent înainte să spui da

Sunt câteva riscuri reale, dincolo de agenți. Poți alege nivelul sau ruta greșită și pierzi timp, de aceea verificarea din față e mai valoroasă decât „aplic și vedem”.

Poți intra, dar să nu poți duce programul, dacă îți supraestimezi timpul. Poți ajunge să abandonezi, iar asta te costă. Și mai sunt promisiunile care sună prea bine.

Semnalele de alarmă la un „agent” sunt clare. Ți se cer bani în avans doar pentru înscriere sau ghidare. Ți se promet sume garantate de la Student Finance înainte să-ți verifice cineva situația. Ți se promite „acceptare garantată”. Ți se spune că „toată lumea poate aplica”, fără să conteze rezidența sau studiile.

Toate astea sunt **roșu aprins**. La LTC nu plătești nimic pentru consiliere, acte, aplicație, pregătire de interviu sau sesiuni de engleză, pentru că suntem plătiți de universitate după ce te înscrii.

Ce facem noi e **un diagnostic, nu un verdict**. Scopul verificării nu e să te respingem, ci să vedem ce rută are sens pentru tine.

CAPITOLUL 6:

Timpul și viața reală

Ce afli aici: cum încape facultatea peste muncă și familie, fără să pretindem că e ușor.

„Eu când mai am timp și de asta?” E una dintre cele mai normale întrebări, pentru că munca, copiii și viața de zi cu zi nu dispar când te apuci de studiu. Tocmai de aceea formatul contează atât de mult. Și fii atent la o capcană, pentru că una dintre cele mai periculoase propoziții e „lasă că mă descurc eu”.

Nu te descurci din aer, te descurci dintr-un plan.

Hai să vedem cum poate arăta o săptămână reală. La un program part-time, cu reperul de două zile pe săptămână, îți rezervi două zile pentru cursuri și studiu, iar restul săptămânii rămâne pentru muncă, familie și odihnă.

Firul se rupe de obicei nu din lipsă de timp, ci din lipsă de plan, când nu ai decis dinainte care sunt cele două, trei ferestre pe care le protejezi în fiecare săptămână.

Dacă lucrezi în ture și nu-ți știi programul de la o săptămână la alta, se poate în continuare, dar aici nu vrem să-ți spunem automat că da, ci să ne uităm împreună la programul tău real.

Cât durează depinde de rută. O licență se discută de obicei ca un parcurs de trei, patru ani. Foundation Year plus licență, Access, Foundation Degree, Top-Up sau master au fiecare structuri diferite.

Contează ruta, nu doar numărul de ani, pentru că de unde pornești schimbă tot drumul.

Da, poți munci în timp ce studiezi, o fac foarte mulți, mai bine de două treimi dintre studenți.

Asta nu dovedește că e ușor pentru oricine, dovedește doar că **se poate cu planificare**. Iar dacă ai familie, nu face planul singur.

Pune calendarul pe masă acasă, vorbește despre ce zile sunt blocate și cine preia anumite lucruri în perioadele aglomerate.

Pentru mulți oameni, studiul devine și un exemplu pentru copii, dar motivul principal rămâne al tău.

CAPITOLUL 7:

Cum începi, pas cu pas

Ce afli aici: cum arată drumul de la „mă gândesc” la student, cum îți ia LTC greul de pe umeri, și ce se schimbă din 2027.

Procesul pare lung când îl vezi ca pe o grămadă, dar e o înșiruire logică de pași. Spui cine ești și dai informațiile de bază. Se verifică eligibilitatea. Se caută direcția și nivelul potrivit. Se verifică actele. Se pregătește și se trimite aplicația. Urmează, dacă sunt cerute, o verificare de engleză sau un interviu. Primești decizia universității.

Aplici la Student Finance. Rezolvi eventualele condiții rămase. Faci enrollment-ul și, în final, începi.

Partea importantă e că nu trebuie să duci tu grămada asta. Tu vii cu situația ta, iar noi ne ocupăm de complicat, pe o regulă simplă: mai întâi verificăm, apoi alegem, abia după aplicăm. Verificăm dacă ai o rută și care e.

Alegem împreună universitatea, cursul și formatul care ți se potrivesc. Și abia apoi pregătim și trimitem dosarul. Tu răspunzi la câteva întrebări, restul îl ducem noi. De asta reușește și un om cu job în ture și doi copii acasă.

Un lucru pe care merită să-l reții e că partea de bani cere timp. Procesarea la Student Finance poate dura șase săptămâni sau mai mult, așa că „mă ocup chiar înainte să începă cursul” e o idee proastă care îți aduce stres degeaba.

Vestea bună e că, în sistemul actual, poți începe procesul devreme, chiar înainte să ai locul final confirmat. Devreme nu înseamnă panică, înseamnă doar că îți lași spațiu pentru acte și clarificări.

Ce se schimbă din 2027 și de ce contează septembrie 2026

Din 1 ianuarie 2027 intră un sistem nou, numit Lifelong Learning Entitlement. E un sistem construit pe credite, complet nou și amânat deja de mai multe ori, deci netestat în practică. Regula pe care trebuie să o știi e simplă. Cine începe cursul înainte de 1 ianuarie 2027 rămâne pe sistemul actual pe toată durata facultății. Cine începe după, intră automat pe cel nou.

Nu înseamnă că sistemul nou e rău pentru toată lumea, și nu vrem să te speriem cu asta. De fapt, condițiile de rambursare rămân în mare aceleași, deci nu e vorba că pragul se înrăutățește peste noapte. Diferența reală e că treci de pe un sistem pe care oamenii îl cunosc de ani de zile pe unul nou și încă neîncercat. Iar avantajul dacă începi într-o sesiune din 2026 e că iei decizia pe condițiile pe care le cunoști azi, nu pe unele care abia urmează să se așeze.

Asta e tot, fără countdown și fără promisiuni că cineva își pierde automat eligibilitatea.

Pasul tău mic: Dacă te gândești la o sesiune din 2026, întrebarea utilă nu e „mă grăbesc?”, ci „în situația mea, dacă vreau să încep acum, există o rută?”. Iar asta se află printr-o verificare, nu dintr-o presupunere.

CAPITOLUL 8:

Întrebări pe care le pune toată lumea

***Ce afli aici: răspunsuri
scurte și drepte la
întrebările care
revin cel mai des.***

- **Trebuie să dau bani în avans către LTC?** Nu. Modelul nostru înseamnă că universitatea plătește, nu tu.
- **Trebuie să am aproape 10.000 de lire ca să mă apuc?** Nu, dacă ești eligibil pentru Tuition Fee Loan. Taxa e acoperită și merge direct la universitate.
- **Și eu primesc bani în cont?** Poți primi Maintenance Loan dacă ești eligibil, în tranșe. Nu-l privi ca pe un salariu lunar, ci ca pe un sprijin pe care îl împarți cu cap.
- **Rămân dator pe viață? Nu.** Plătești doar peste prag, iar ce rămâne se șterge după 40 de ani.
- **Îmi strică creditul?** Student Finance nu funcționează ca un credit obișnuit și nu apare la fel în evaluări.
- **Am peste 40 de ani, mai pot?** Da. Vârsta nu te scoate din joc, mulți încep după 40.
- **Nu am Bac, se poate?** Poate exista o rută, prin Access to HE sau Foundation Year. Se verifică.
- **Am Pre-Settled Status, primesc Student Finance?** Poate exista eligibilitate, dar răspunsul nu e identic pentru toată lumea. Depinde de situația ta.

- **Am Settled Status, înseamnă că sigur mă calific?** Nu automat. Contează și rezidența de trei ani și alte detalii.
- **Am început o facultate și n-am terminat-o, contează?** Da, adesea în bine, printr-un Top-Up. Merită verificat ce ai finalizat.
- **Cât durează de la formular la primul curs?** Depinde de caz, dar tocmai de aceea partea de finanțare se începe din timp.
- **Pot aplica la Student Finance dacă încă nu am locul confirmat?** Da, în sistemul actual poți începe înainte să ai oferta finală.
- **Ce se întâmplă dacă pic un examen?** Un examen picat nu înseamnă automat că ai pierdut facultatea. De obicei există soluții.
- **Pot să lucrez în timp ce fac facultatea?** Da, o fac foarte mulți studenți. Nu e ușor, dar e posibil cu un plan.
- **Cum știu că nu e o țeapă?** Nu după ce scrie într-o reclamă, ci verificând cum gândește și ce recunoaște deschis cel care îți vorbește.
- **Îmi puteți garanta că intru sau cât primesc?** Nu, și nimeni serios nu ar trebui să-ți garanteze asta înainte de o verificare. Îți putem explica regulile și ce e posibil.

CAPITOLUL 9:

Glosar și pasul următor

Ce afli aici: termenii pe care îi vei vedea des, explicați simplu, și ce faci mai departe.

Termen	Ce înseamnă
UCAS	Platforma folosită în UK pentru aplicații universitare pe anumite trasee
Home Student	Categoria de taxare și sprijin în UK, în funcție de rezidență și alte criterii
Settled Status	Statut de rezidență care poate fi relevant pentru acces și finanțare
Pre-Settled Status	Statut de rezidență pentru care regulile de finanțare pot diferi
Foundation Year	An pregătitor care poate preceda o licență și poate fi o rută de acces
Access to HE	Program de pregătire pentru adulți, echivalent cu trei A-levels
Top-Up	Rută prin care finalizezi o diplomă începută
HNC / HND	Calificări de nivel superior, de regulă Level 4 și Level 5
Level 3-7	Nivelurile din sistem, de la rute de acces până la master
Tuition Fee Loan	Împrumutul pentru taxă, plătit direct universității
Maintenance Loan	Sprijinul pentru trai, plătit în tranșe
Student Finance	Sistemul de sprijin financiar pentru studii
Advanced Learner Loan	Împrumutul pentru Access to HE, care se șterge dacă termini facultatea
UK ENIC	Instituția care compară studiile din străinătate cu nivelurile britanice
Enrollment	Înscrierea efectivă ca student, după parcurgerea pașilor
Conditional / Unconditional Offer	Ofertă cu sau fără condiții de îndeplinit înainte de înscriere
LLE	Lifelong Learning Entitlement, sistemul nou din 2027

Ghidul s-a terminat, dar **întrebarea ta abia acum devine simplă**. Nu mai e „mai pot eu să fac facultate în UK?“, pentru că acum știi că, în cele mai multe cazuri, există o rută. Întrebarea reală e „care e ruta mea?“.

Iar la asta ghidul nu-ți poate răspunde singur, oricât de complet ar fi. Două persoane de aceeași vârstă pot avea rezidență, studii, acte și obiective complet diferite. Un ghid poate explica regulile. Nu poate înlocui o verificare a situației tale.

De aceea pasul următor e mic și e gratuit. După ce ai completat formularul cu informațiile de bază, urmează o discuție scurtă despre situația ta, în care ne uităm împreună la ce variante ai concret. Mai întâi verificăm, apoi alegem, abia după aplicăm.

Hai să vorbim despre situația ta. Contactează-ne și află ce traseu există pentru tine.

Verifică aici

Material informativ, nu constituie consiliere financiară. Cifrele externe sunt verificate la sursă (gov.uk, House of Commons Library, IFS, National Audit Office, NHS Employers) și se pot modifica în timp. Verifică informațiile aplicabile situației și datei tale.